

اثرات دما و تیمارهای مختلف شیمیایی جهت افزایش طول عمر

گل‌های بریدنی لیلیوم رقم "Pisa"

مهناز کریمی^۱، معظم حسن‌پور اصیل^{۱*}، حبیب‌ا... سمیع‌زاده لاهیجی^۲ و سهیلا تالش ساسانی^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۹/۴؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۶/۵/۹)

چکیده

جهت بررسی اثر دما و تیمارهای مختلف شیمیایی، گل‌های بریدنی هیبرید آسیاتیک لیلیوم، رقم 'Pisa'، آزمایشی فاکتوریل بر پایه کاملاً تصادفی با ۱۶ تیمار شیمیایی و ۳ تکرار انجام شد. گل‌های بریدنی لیلیوم که در مرحله رنگ گرفتن اولین غنچه گل برداشت شده بودند با ترکیبی از مواد مختلف شیمیایی با غلظت‌های متفاوت جداگانه و یا در ترکیب با یکدیگر به شرح زیر به کار رفتند: این مواد عبارت‌اند از ساکاروز، ۸- هیدروکسی کوئینولین سولفات، اسید سیتریک، کیتین، اسید جیبرلیک و آب مقطر به عنوان شاهد که به مدت ۲۴ ساعت تیمار شدند. سپس گل‌های بریدنی در آب مقطر در دو دمای ۴ و ۲۲ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. تأثیر تیمارهای اعمال شده روی طول عمر گل، طول عمر برگ، میزان جذب آب، قطر گل، درصد مواد جامد محلول گلبرگ‌ها و وزن تر گل‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نسبت به دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد بیشترین تأثیر را در افزایش طول عمر و حفظ ویژگی‌های کمی و کیفی گل بریدنی لیلیوم پس از انبار داشت. در بین تیمارهای شیمیایی تیمار کیتین + ساکاروز در افزایش طول عمر گل و میزان مواد جامد محلول، تیمار اسید جیبرلیک + کیتین در افزایش طول عمر برگ، تیمار هیدروکسی کوئینولین سولفات در افزایش جذب آب توسط گل‌های بریدنی، تیمارهای کیتین + ساکاروز، اسید جیبرلیک + هیدروکسی کوئینولین سولفات و اسید جیبرلیک + اسید سیتریک در افزایش قطر گل‌ها بیشترین تأثیر را داشتند.

واژه‌های کلیدی: گل بریدنی لیلیوم، طول عمر گل‌ها، ساکاروز، ۸- هیدروکسی کوئینولین سولفات، اسید سیتریک، کیتین، اسید جیبرلیک

مقدمه

می‌باشد که تولید کنندگان با آن روبه‌رو هستند (۶ و ۹). دمای محیط مهم‌ترین عامل مؤثر در کیفیت پس از برداشت گل‌های بریدنی می‌باشد. دمای بالا توسعه و پیری گل‌ها را شتاب می‌بخشد، دمای پایین شدت تنفس و مصرف کربوهیدرات‌ها و سایر مواد ذخیره‌ای در بافت گیاه را کم می‌کند. در دمای پایین، گل‌ها اتیلن کمتری تولید می‌کنند و حساسیت به حضور اتیلن در اتمسفر محیط، کاهش می‌یابد. دماهای پایین، هم چنین از

هیبرید آسیاتیک لیلیوم (*Asiatic hybrid liliium*) که از تلاقی بین گونه‌ای حاصل شده، دارای ارقام متعدد می‌باشد و گروه بزرگی از لیلیوم (*Lilium longiflorum*) را شامل می‌شود (۸). کاهش کیفیت گل‌های بریدنی از زمان برداشت تا زمان رسیدن به بازارهای گل و هم چنین زمانی که گل‌ها بسته بندی و برای صادرات به مناطق دور دست آماده می‌شوند از جمله مسائلی

۱. به ترتیب دانشجویی سابق کارشناسی ارشد، استادیار و مربی علوم باغبانی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

۲. استادیار زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: hassanpurm@yahoo.com

تیمار شاهد (آب مقطر) سه روز افزایش داد. هم چنین وزن تازه، درصد غنچه‌های باز شده و قطر گل‌ها در این تیمار نسبت به تیمار شاهد بیشتر شد. هدف از این تحقیق بررسی اثر دما و تیمارهای مختلف شیمیایی در افزایش طول عمر گل‌های بریدنی لیلیوم و معرفی یک ماده شیمیایی و دمای مناسب برای نگه‌داری و افزایش کیفیت گل بریدنی آن می‌باشد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش در سال ۱۳۸۴ در گروه علوم باغبانی، دانشگاه گیلان با ۲۸۸ شاخه گل بریدنی لیلیوم رقم 'Pisa' مورد بررسی قرار گرفت. گل‌ها در مرحله‌ای که اولین غنچه گل کاملاً رنگ گرفته بود، برداشت شدند. این پژوهش به صورت آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار به صورتی که فاکتور اول دما در دو سطح ۴ و ۲۲ درجه سانتی گراد و فاکتور دوم تیمارهای مختلف شیمیایی در ۱۶ سطح انجام شد. هر واحد آزمایشی دارای ۳ شاخه گل بریدنی لیلیوم بود، میزان نور در هر دو دمای مورد آزمایش ۱۴۰۰ لوکس به مدت ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی بود. رطوبت نسبی در دمای آزمایشگاه ۷۵٪ و در دمای ۴ درجه سانتی گراد ۱۰۰٪ بود. شاخه‌های گل بریدنی پس از انتقال به آزمایشگاه به طول ۴۰ سانتی متر کوتاه شده و ۱/۳ برگ‌های پایینی ساقه نیز قطع گردید. سپس گل‌ها به ارلن‌هایی که حاوی محلول‌های شیمیایی بود منتقل شدند و بعد از ۲۴ ساعت تیمار کوتاه مدت (Pulsing)، گل‌ها از محلول‌های مربوطه خارج شده و پس از شستشوی انتهایی ساقه‌ها، شاخه‌های گل بریدنی در داخل ارلن‌هایی که حاوی ۴۰۰ میلی لیتر آب مقطر بودند، قرار داده شدند. در طول دوره نگه‌داری، طول عمر گل‌های شاخه بریدنی (طول عمر گل آذین‌ها و برگ‌ها)، مورد بررسی قرار گرفت بدین ترتیب که وقتی ۵۰٪ از گل‌های یک شاخه خراب شد (ریزش، پژمرده یا قهوه‌ای شدند) به عنوان پایان عمر گل آذین محسوب شد و زمانی که ۵۰٪ از برگ‌ها زرد شدند به عنوان معیاری برای پایان عمر برگ‌ها در نظر گرفته شد. در صد کاهش وزن تر گل‌ها (وزن تازه گل بریدنی هر یک از واحدهای

دست دادن آب و توسعه میکروارگانیسم‌ها را کند می‌کند (۱۹) و (۲۰). کلروز و از بین رفتن برگ‌های پایین ساقه در لیلیوم یک مشکل جدی می‌باشد که به تدریج در هنگام تولید در گلخانه و یا در هنگام نگه‌داری در انبار ایجاد می‌شود و به تدریج به برگ‌های بالایی ساقه رسیده و از کیفیت گل‌ها می‌کاهد (۵). امونگور و همکاران (۷) نتیجه‌گیری کردند که تیمار گل‌های بریدنی لیلیوم با غلظت ۲۵ و ۵۰ میلی گرم در لیتر Accel (ترکیب BA با GA₄₊₇ به نسبت ۱۰ به ۱) باعث افزایش طول عمر، میزان کلروفیل و نیتروژن برگ‌ها می‌شود. هم چنین گزارش شده است که تیمار با اسید جیبرلیک (GA₃) زرد شدن برگ و پیری زود هنگام گل‌های بریدنی آلسترومیرا را به تأخیر می‌اندازد (۱۶). ۸- هیدروکسی کوئینولین سولفات یک باکتری کش و یک عامل اسیدی کننده محیط است که علاوه بر جلوگیری از رشد باکتری‌ها و کاهش pH محیط، از بسته شدن آوندها در مقطع برش ساقه در اثر رسوب مواد مختلف شیمیایی نیز جلوگیری می‌کند (۱). تحقیقات سانگ و همکاران (۱۸) نشان داده است که استفاده از تیمار شیمیایی ساکاروز به همراه هیدروکسی کوئینولین سولفات طول عمر گل‌ها را افزایش می‌دهد ولی برگ‌ها در این تیمار زودتر از تیمار شاهد زرد شدند. نتایج پژوهش ایچیمورا و کوچیما (۱۱) روی گل‌های بریدنی رز نشان داد که استفاده از هیدروکسی کوئینولین سولفات به مقدار ۲۰۰ میلی گرم در لیتر به همراه ۰.۳٪ ساکاروز باعث افزایش وزن تازه و قطر گل‌ها شد. استفاده از هیدروکسی کوئینولین سترات به مقدار ۲۰۰ میلی گرم در لیتر همراه با ۱۲۰ گرم در لیتر ساکاروز به مدت ۱۰ ساعت در گل‌های بریدنی رز، طول عمر گل‌ها را تا ۸/۲ روز افزایش می‌دهد (۴ و ۱۴). گزارش شده است که تیمار گل‌های شاخه بریدنی لیلیوم با محلول نیترات نقره و ساکاروز به مدت ۲۴ ساعت باعث افزایش طول عمر گل‌ها می‌شود (۱۵). سانگ و همکاران (۱۷) گزارش کردند که تیمار گل‌های بریدنی لیلیوم، رقم "کوردلیا" (Cordelia) با ساکاروز ۰.۳٪ به همراه ۱۵۰ میلی گرم در لیتر هیدروکسی کوئینولین سولفات، طول عمر گل را نسبت به

E: هیدروکسی کوئینولین سولفات ۲۰۰ میلی گرم در لیتر +
 اسید سیتریک ۱۰۰ میلی گرم در لیتر
 Z: هیدروکسی کوئینولین سولفات ۲۰۰ میلی گرم در لیتر +
 کیتین ۵۰ میلی گرم در لیتر
 P: هیدروکسی کوئینولین سولفات ۲۰۰ میلی گرم در لیتر + اسید
 جیبرلیک ۵۰ میلی گرم در لیتر
 W: اسید سیتریک ۱۰۰ میلی گرم در لیتر + کیتین ۵۰ میلی گرم
 در لیتر
 M: اسید سیتریک ۱۰۰ میلی گرم در لیتر + اسید جیبرلیک ۵۰
 میلی گرم در لیتر
 R: کیتین ۵۰ میلی گرم در لیتر + اسید جیبرلیک ۵۰ میلی گرم
 در لیتر
 O: شاهد (آب مقطر)
 برای نشان دادن دمای ۴ درجه سانتی گراد از T۴ و برای نشان
 دادن دمای ۲۲ درجه سانتی گراد از T۲۲ استفاده شده است D۲،
 D۵، D۹، D۱۳، D۱۷ و D۲۲ به ترتیب نشان دهنده روزهای
 دوم، پنجم، نهم، سیزدهم، هفدهم و بیست و دوم اندازه گیری
 وزن تر و جذب آب گل هاست.
 اطلاعات جمع آوری شده توسط نرم افزار SAS مورد تجزیه و
 تحلیل قرار گرفت و مقایسه میانگین ها با استفاده از آزمون
 دانکن انجام شد.

نتایج

طول عمر گل ها

تجزیه واریانس اثرات دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر طول
 عمر گل لیلیوم در جدول ۱ نشان داده شده است. با توجه به این
 جدول اثرات دما، تیمارهای مختلف شیمیایی و هم چنین اثرات
 متقابل دما و تیمارهای شیمیایی بر طول عمر گل ها در سطح
 احتمال ۱٪ معنی دار بود. اثر دمای ۴ درجه سانتی گراد نیز نسبت
 به دمای ۲۲ درجه سانتی گراد در افزایش طول عمر گل لیلیوم
 بسیار معنی دار بوده است. میانگین طول عمر گل در دمای ۴
 درجه سانتی گراد ۳۲/۷۲ روز و در دمای ۲۲ درجه سانتی گراد

آزمایشی قبل از تیمار با یک ترازوی دقیق توزین شد و سپس در
 مدت زمان نگه داری در چندین نوبت مجدداً توزین صورت
 گرفت و اعداد به دست آمده نسبت به توزین اولیه بر حسب
 درصد بیان شدند) و جذب آب (برای اندازه گیری میزان جذب
 آب توسط گل های بریدنی لیلیوم ۳ شیشه هم حجم با تیمارها و
 حاوی ۴۰۰ میلی لیتر آب مقطر در بین تیمارها قرار داده شد میزان
 آب تبخیر شده از سطح آزاد شیشه ها با اندازه گیری مقدار آب کم
 شده از این شیشه های بدون گل اندازه گیری شد. میزان جذب آب
 با کم کردن آب تبخیر شده از سطح آزاد شیشه های بدون گل از
 آب کم شده از شیشه های حاوی گل محاسبه شد و بر حسب
 میلی لیتر بر گرم وزن تر بیان شد) در روز دوم، پنجم، نهم،
 سیزدهم، هفدهم و بیست و دوم اندازه گیری شد. برای تعیین قطر
 گل لیلیوم، میانگین قطر گل ها در روز هفتم محاسبه گردید (۱۷
 و ۲۰). قطر گل با استفاده از کولیس ورنیه اندازه گیری شد. برای
 اندازه گیری میزان مواد جامد محلول گلبرگ ها، از هر واحد
 آزمایشی نمونه گلبرگ تهیه شد، سپس ۱ گرم گلبرگ در هاون
 کوبیده شد و در نهایت یک قطره از عصاره آن با قطره چکان
 برداشته و توسط دستگاه رفراکتومتر مدل CETI BELGIUM
 میزان مواد جامد محلول گلبرگ ها قرائت گردید.

به منظور تسهیل در تجزیه و تحلیل نتایج به دست آمده، هر
 یک از تیمارهای شیمیایی با نشانه های اختصاری زیر نشان داده
 شدند:

S: ساکاروز ۳٪

H: هیدروکسی کوئینولین سولفات ۲۰۰ میلی گرم در لیتر

C: اسید سیتریک ۱۰۰ میلی گرم در لیتر

K: کیتین ۵۰ میلی گرم در لیتر

G: اسید جیبرلیک ۵۰ میلی گرم در لیتر

B: ساکاروز ۳٪ + هیدروکسی کوئینولین سولفات ۲۰۰
 میلی گرم در لیتر

F: ساکاروز ۳٪ + اسید سیتریک ۱۰۰ میلی گرم در لیتر

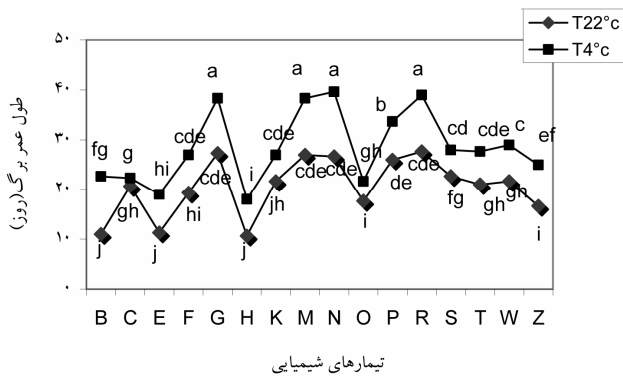
T: ساکاروز ۳٪ + کیتین ۵۰ میلی گرم در لیتر

N: ساکاروز ۳٪ + اسید جیبرلیک ۵۰ میلی گرم در لیتر

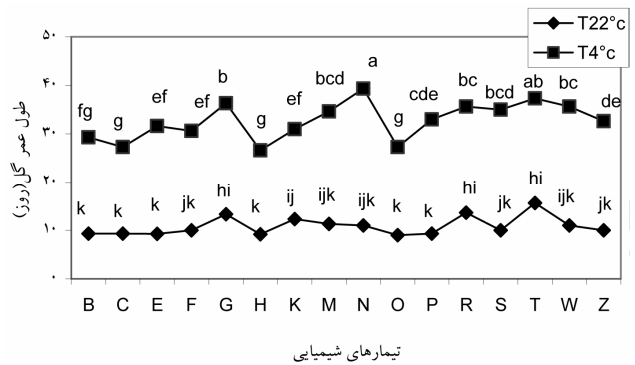
جدول ۱. جدول تجزیه واریانس اثر دما و تیمارهای شیمیایی بر طول عمر گل، برگ، میزان مواد جامد محلول و قطر گل

میانگین مربعات صفات (MS)						
منبع تغییرات	درجه آزادی	طول عمر گل	طول عمر برگ	قطر گل	مواد جامد محلول	مواد جامد محلول
		روز هفتم	روز سوم	روز هفتم	روز سوم	روز هفتم
دما=A	۱	۱۱۵۰۶/۲۶**	۱۵۲۰/۰۴**	۲۷/۷۹**	۰/۰۱ ^{ns}	۵۴/۶**
تیمار شیمیایی=B	۱۵	۴۲/۸۳**	۲۴۶/۳۸**	۰/۶۲ ^{ns}	۰/۱۴ ^{ns}	۱/۳۵**
A×B	۱۵	۱۲/۷۷**	۱۴/۳**	۰/۰۲ ^{ns}	۰/۱۱ ^{ns}	۱/۳۷**
خطا	۶۴	۲/۲۵	۲/۱۱	۰/۵	۰/۱۳	۰/۲۴
کل	۹۵					
درجه تغییرات (CV%)		۶/۸۸	۵/۹۲	۳/۹۷	۴/۹۸	۱۱/۱۷

*: وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪. **: وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪. ns: عدم اختلاف معنی دار

شکل ۲. اثر متقابل دما و تیمارهای شیمیایی بر طول عمر برگها

شکل ۱. اثر متقابل دما و تیمارهای شیمیایی بر طول عمر گل های بریدنی لیلیوم

طول عمر برگها

جدول تجزیه واریانس اثر دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر طول عمر برگها در جدول ۱ نشان داده شده است. اثرات دما، تیمارهای مختلف شیمیایی و اثر متقابل دما و تیمارهای شیمیایی بسیار معنی دار گردید. دمای ۴ درجه سانتی گراد میزان زرد شدن برگها را به طور بسیار معنی داری نسبت به دمای ۲۲ درجه سانتی گراد کاهش داد. تیمارهای مختلف شیمیایی تأثیر معنی داری در کاهش زرد شدن برگها داشتند.

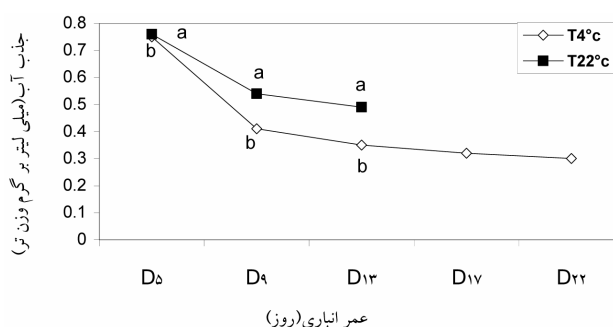
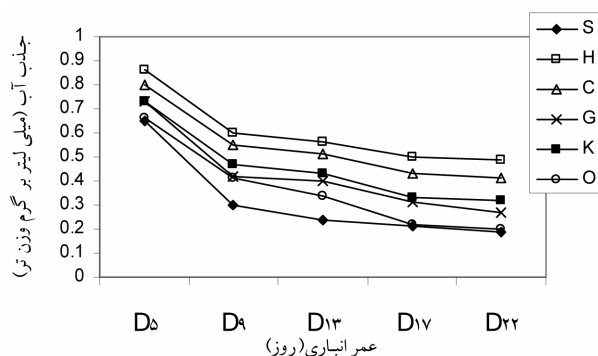
میانگین طول عمر برگ در دمای ۴ درجه سانتی گراد ۲۸/۵۲ روز و در دمای ۲۲ درجه سانتی گراد ۲۰/۵۶ روز بود (شکل ۲). در بین تیمارهای مختلف شیمیایی بیشترین طول عمر برگ مربوط به تیمار R با میانگین طول عمر ۳۳/۳۳ روز بود. بین

۱۲/۸۳ روز بود (شکل ۱). اثر اکثر تیمارهای شیمیایی نیز نسبت به تیمار شاهد در افزایش طول عمر گلها بسیار معنی دار بود. مقایسه میانگینهای اثرات متقابل دو فاکتور دما و تیمارهای مختلف شیمیایی در شکل ۱ نشان داده شده است. با توجه به این شکل می توان نتیجه گیری کرد که اثر همه تیمارهای شیمیایی در افزایش طول عمر گلها در دمای ۴ درجه سانتی گراد نسبت به دمای ۲۲ درجه سانتی گراد بسیار معنی دار بوده است. تیمار N در دمای ۴ درجه سانتی گراد با میانگین روز بیشترین طول عمر گل را دارا بود، در حالی که در دمای ۲۲ درجه سانتی گراد بیشترین طول عمر مربوط به تیمار T با میانگین ۱۵/۶۶ روز بود. بین تیمارهای T، G و R در دمای ۲۲ درجه سانتی گراد تفاوت معنی داری دیده نشد.

جدول ۲. جدول تجزیه واریانس اثر دما و تیمارهای شیمیایی بر میزان جذب آب در روزهای مختلف

میانگین مربعات صفات (MS)					منبع تغییرات
جذب آب روز	جذب آب روز	جذب آب روز	جذب آب روز	جذب آب روز	درجه آزادی
بیست و دوم	هفدهم	روز سیزدهم	نهم	پنجم	
۲/۸۸**	۲/۸۸**	۱/۱۴**	۰/۶۳۵**	۰/۰۰۱	۱
۰/۰۱۴ ^{ns}	۰/۰۱۴**	۰/۰۶۱**	۰/۰۳۹**	۰/۰۳**	۱۵
۰/۰۱ ^{ns}	۰/۰۱۴**	۰/۰۱۷ ^{ns}	۰/۰۰۶ ^{ns}	۰/۰۰۷ ^{ns}	۱۵
۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۱	۰/۰۰۷	۰/۰۱	۶۴
					۹۵
۲	۳۴/۲	۲۱/۴۲	۱۸/۴۷	۱۲/۸۱	درجه تغییرات (CV%)

*: وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۵٪ **: وجود اختلاف معنی دار در سطح احتمال ۱٪ ns: عدم اختلاف معنی دار

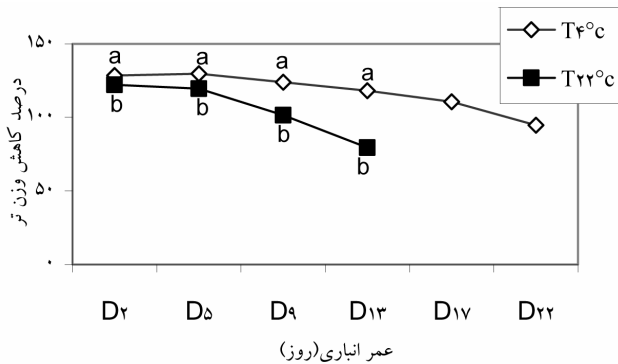
شکل ۴. اثر ساکاروز، هیدروکسی کوئینولین، اسید سیتریک، اسید جیبرلیک، کیتین و آب مقطر (شاهد) بر میزان جذب آب در گل های بریدنی لیلیوم

شکل ۳. اثر دما بر میزان جذب آب در گل های بریدنی لیلیوم

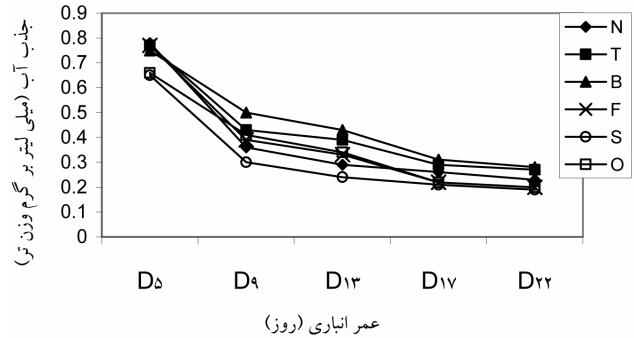
جذب آب

با توجه به جدول تجزیه واریانس (جدول ۲) اثر دما بر میزان جذب آب در روزهای نهم، سیزدهم، هفدهم و بیست و دوم در سطح احتمال ۱٪ معنی دار شد. اثر تیمارهای مختلف شیمیایی در تمامی روزهای اندازه گیری در سطح احتمال ۱٪ معنی دار گردید. اثر متقابل دما و تیمارهای شیمیایی در روزهای هفدهم و بیست و دوم معنی دار گردید. اثر دما بر میزان جذب آب در شکل ۳ نشان داده شده است. شکل ۴ اثر چند تیمار شیمیایی را بر میزان جذب آب نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود بیشترین جذب آب مربوط به تیمار هیدروکسی کوئینولین سولفات و کمترین آن مربوط به تیمار ساکاروز می باشد. در شکل ۵ اثر تیمارهایی که در آنها ساکاروز استفاده شده، نشان

تیمار R با تیمارهای N، G و M تفاوت معنی دار نبود و کمترین طول عمر برگ ها مربوط به تیمار H با میانگین طول عمر ۱۴/۳۳ روز بود. در شکل ۲ مقایسه میانگین های اثرات متقابل دو فاکتور دما و تیمارهای مختلف شیمیایی نشان داده شده است. تیمار N در دمای ۴ درجه سانتی گراد با میانگین طول عمر ۳۹/۶۶ روز بیشترین طول عمر برگ را داشت، البته در همین دما تفاوت معنی داری بین تیمار N با تیمارهای G، R و M مشاهده نشد در حالی که در دمای ۲۲ درجه سانتی گراد بیشترین طول عمر برگ مربوط به تیمار R با میانگین طول عمر ۲۷/۶۶ روز بود، هم چنین در این دما بین تیمار R با تیمارهای G، N و M تفاوت معنی داری دیده نشد.

شکل ۶. اثر دما بر درصد کاهش وزن تر گل‌های بریدنی لیلیوم در روزهای مختلف اندازه‌گیری

شکل ۵. اثر چند تیمار شیمیایی بر میزان جذب آب

مختلف شیمیایی بر وزن تر در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار بود. تیمار R با میانگین ۱۱۳/۷۳ درصد دارای بیشترین وزن تر بود، بین تیمارهای T، R و G تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. کمترین وزن تر مربوط به تیمار C با میانگین ۸۳/۶۸ درصد بود و بین تیمارهای S و C تفاوت معنی‌دار نبود. مقایسه میانگین‌های اثرات متقابل دو فاکتور دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر وزن تر گل‌های بریدنی لیلیوم فقط در روز سیزدهم در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار گردید. تیمار شاهد (آب مقطر) در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد با میانگین ۱۳۳/۳۶ درصد دارای بیشترین وزن تر و تیمار C با میانگین ۱۰۴/۰۶ درصد دارای کمترین وزن تر بود در حالی که در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد تیمار R با میانگین ۱۱۵/۶۳ درصد دارای بیشترین وزن تر و تیمارهای C و H به ترتیب با میانگین‌های ۶۳/۳ و ۶۰/۹ درصد کمترین وزن تر را داشتند.

مواد جامد محلول گلبرگ‌ها

نتایج حاصل از اندازه‌گیری میزان مواد جامد محلول گلبرگ‌ها در دو دمای مختلف نشان داد که نگره داری گل‌های بریدنی لیلیوم در دمای پایین باعث افزایش معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ در میزان مواد جامد محلول گلبرگ‌ها شده است.

نتایج تجزیه واریانس (جدول ۱) و مقایسه میانگین میزان مواد جامد محلول موجود در گلبرگ‌ها در تیمارهای مختلف شیمیایی نشان داد که بین تیمارهای شیمیایی و تیمار شاهد در

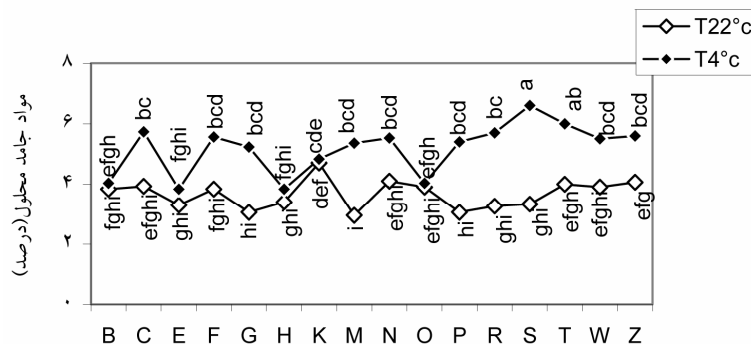
داده شده است. به نظر می‌رسد زمانی که ساکاروز به همراه هیدروکسی کوئینولین سولفات استفاده شده بیشترین جذب آب صورت گرفته است.

قطر گل‌ها

تجزیه واریانس اثرات دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر قطر گل‌ها در جدول ۱ آمده است. اثر دما بر قطر گل‌ها در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود. اثر تیمارهای مختلف شیمیایی و هم چنین اثر متقابل دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر قطر گل‌ها معنی‌دار نشد. میانگین قطر گل در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد ۱۸/۳۷ سانتی‌متر و در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد ۱۷/۳ سانتی‌متر بوده است. همه تیمارهای شیمیایی نسبت به تیمار شاهد از لحاظ قطر گل تفاوت معنی‌داری داشتند. در حالی که بین بیشتر تیمارها تفاوت معنی‌دار نبود و بیشترین قطر گل مربوط به تیمارهای P، M و T بود و بین تیمارهای ذکر شده با تیمارهای شیمیایی K، W، H، S و F تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد.

وزن تر گل‌ها

تجزیه واریانس اثرات دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر وزن تر گل‌ها در روزهای مختلف اندازه‌گیری در جدول ۲ آمده است. اثر دمای ۴ درجه سانتی‌گراد بر وزن تر گل‌ها در روزهای دوم، پنجم، نهم و سیزدهم نسبت به دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار بود (شکل ۶). اثر تیمارهای

شکل ۷. اثر متقابل دما و تیمارهای مختلف شیمیایی بر میزان مواد جامد محلول گلبرگ‌ها

غشایی، کاهش ویسکوزیته غشا و افزایش فسفولیپیدهای غشا می‌گردد. هم‌چنین در دمای پایین تولید اتیلن کمتر شده و حساسیت به اتیلن کاهش پیدا می‌کند و علائم پیری در دمای پایین دیرتر مشاهده می‌شود. علاوه بر این دمای پایین از دست دادن آب را کند و رشد میکروارگانیسم‌ها را محدود می‌کند بنابراین انسداد آوندها کمتر شده و میزان جذب آب افزایش یافته و سبب افزایش قطر گل‌ها می‌گردد. در دمای پایین میزان جذب ساکاروز توسط گلبرگ‌ها افزایش پیدا می‌کند و جذب ساکاروز زیاده‌تر، باعث افزایش تورژسانس سلول‌ها شده و قطر گل و در صد باز شدن آنها افزایش می‌یابد. در دمای پایین تبخیر و تعرق کمتر شده بنابراین میزان کاهش تورژسانس سلول‌ها کم خواهد شد و قطر گل‌ها افزایش می‌یابد (۲ و ۳).

ساکاروز مهم‌ترین منبع کربنی برای رشد گلبرگ‌ها محسوب می‌شود. ساکاروز جایگزین کربوهیدرات درونی از دست رفته گیاه می‌گردد. تیمار با ساکاروز از ادامه فعالیت‌های مرتبط با پیری جلوگیری کرده و پیری را به تأخیر می‌اندازد. بر اساس تحقیقات انجام شده اثر ساکاروز مصرفی در تأخیر فرایندهای پیری، به خاطر تأخیر در تجزیه پروتئین‌ها، ریبونوکلیک اسید، حفظ سلامت غشا و میتوکندری‌ها می‌باشد (۲ و ۱۲). پژوهش انجام شده توسط پژوهشگران مختلف نشان داده است که تأمین ساکاروز در محلول نگه‌داری گل‌های بریدنی، منجر به افزایش کیفیت و ماندگاری بهتر پس از برداشت گل‌های بریدنی می‌شود (۱۲). نتایج آزمایش ما نشان داد زمانی که گل‌های بریدنی لیلیوم

طول نگه‌داری اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ از لحاظ آماری وجود دارد. به طوری که میزان مواد جامد محلول در تیمار T (کیتین + ساکاروز) در روز هفتم اندازه‌گیری ۵٪ بود که بیشترین میزان مواد جامد محلول را داشت و بین تیمار T و S (ساکاروز) تفاوت معنی‌دار نبود. کمترین میزان مواد جامد محلول مربوط به تیمارهای H (هیدروکسی کوئینولین سولفات) و E (هیدروکسی کینونین سولفات + اسید سیتریک) و تیمار شاهد بود.

تجزیه واریانس اثرات متقابل دما و تیمارهای شیمیایی نشان داد که بین دو دما از لحاظ تأثیر تیمارهای مختلف روی میزان مواد جامد محلول گلبرگ‌ها تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ وجود دارد. همان‌طور که در شکل ۷ نشان داده شده است گل‌های بریدنی لیلیوم در هر دو دما عکس‌العمل‌های متفاوتی نسبت به تیمارهای شیمیایی نشان دادند. تیمار S در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد با میانگین ۶/۶ درصد دارای بیشترین درصد مواد جامد محلول بود. در حالی که در دمای ۲۲ درجه سانتی‌گراد تیمار K با میانگین ۴/۷ درصد دارای بیشترین درصد مواد جامد محلول بود.

بحث

با توجه به نتایج به دست آمده در این پژوهش، گل‌های بریدنی لیلیوم در دمای پایین طول عمرشان نسبت به دمای بالا معنی‌دار بود، نگه‌داری گل‌ها در درجه حرارت کم میزان ظرفیت گلبرگ‌ها را در جذب ساکاروز افزایش داده و باعث فعالیت آنزیم ATPase

pH محلول ننگه داری گل‌های بریدنی تأثیر بسزایی در افزایش طول عمر گل‌های بریدنی دارد (۱۰). بیشتر آب‌ها به خصوص آب شهری pH بالایی دارند، در pH بالا میزان جذب و انتقال آب در ساقه کم می‌شود. نشان داده شده است در بین انواع اسیدهای مورد استفاده برای ننگه داری گل‌های بریدنی، اسید سیتریک بیشترین تأثیر را دارد (۱۰). در این پژوهش اسید سیتریک نیز در ترکیب بعضی از محلول‌های شیمیایی استفاده شد. اسید سیتریک به خاطر اسیدی کردن محلول و کاهش رشد میکروب‌ها و در نتیجه کاهش انسداد ساقه و افزایش جذب آب و ایجاد تعادل آبی در گیاه در دوام گل‌ها مؤثر بود.

بیشتر گل‌ها سطح بالایی از اتیلن را تولید می‌کنند که در ریزش، رنگ پریدگی و پژمردگی بیشتر گل‌ها تأثیر دارد، اثر کیتین در جلوگیری از پیری گل‌ها در لیلیوم احتمالاً به علت نقشی است که این ماده در جلوگیری از بیوستز و عمل اتیلن دارد (۷).

در پژوهش حاضر کیتین احتمالاً سبب شد که مصرف کربوهیدرات‌ها کم شود زیرا از تولید اتیلن می‌کاهد، در نتیجه سبب کاهش تنفس گردید. با سیر نزولی تنفس، مصرف کربوهیدرات‌ها نیز کمتر می‌شود. کربوهیدرات‌ها در افزایش تورژسانس سلول‌ها و قطر گل‌ها بسیار مؤثر می‌باشند. و احتمالاً به دلیل این که کیتین در افزایش طول عمر گل‌های بریدنی به دلیل به تأخیر انداختن تجزیه پروتئین‌ها نقش مهمی داشت در نتیجه باعث افزایش وزن تر گردید. هیدروکسی کوئینولین سولفات به عنوان میکروب کش عمل می‌نماید و از انسداد آوندها جلوگیری می‌کند، هم چنین سبب افزایش جذب آب شده و قطر گل‌ها و درصد باز شدن آنها را توسعه می‌دهد (۱۶). همان‌طور که گفته شد هیدروکسی کوئینولین سولفات در گل‌های بریدنی لیلیوم باعث ایجاد کلروز و زردی در برگ‌ها شده، استفاده از این ماده اگر چه طول عمر گل‌ها را افزایش داده است اما باعث توسعه پژمردگی و زردی برگ‌ها گردید که دلیل دیگر آن احتمالاً به علت تجمع بیش از حد این ماده در برگ‌ها می‌باشد. نتایجی که ما در مورد اثر هیدروکسی کوئینولین سولفات بر میزان کلروفیل برگ‌ها در گل‌های بریدنی لیلیوم به دست

با ساکاروز تیمار شدند طول عمر گل‌ها افزایش یافت و می‌توان چنین نتیجه گرفت که تیمار با ساکاروز باعث افزایش محتوای قندی گل‌های بریدنی لیلیوم شده و در نتیجه افزایش طول عمر گل‌ها را باعث گردید. این نتیجه‌گیری با نتایج سانگ و همکاران روی گل‌های لیلیوم مطابقت دارد (۱۷).

نتایج حاصل در این پژوهش نشان داد زمانی که اسید جیبرلیک در ترکیب تیمارهای شیمیایی مورد استفاده قرار گرفت، افزایش معنی‌داری در طول عمر گل‌های بریدنی لیلیوم نسبت به تیمار شاهد نشان داده است. اسید جیبرلیک تجزیه و از بین رفتن کلروفیل و نیتروژن را در طی فرایند پیری در گل‌های لیلیوم کاهش داد. پس می‌توان نتیجه‌گیری کرد که این ماده ممکن است نقش ساختاری در غشای کلروپلاست داشته باشد و باعث تحریک فتوسنتز شود. سبز ماندن برگ‌ها می‌تواند دلیلی بر افزایش طول عمر گل‌ها در ارقامی که با اسید جیبرلیک تیمار شده بودند، باشد. این مورد با نتایج امونگور و همکاران مطابقت دارد (۷).

زمانی که هیدروکسی کوئینولین سولفات به تنهایی مورد تیمار قرار گرفت طول عمر گل‌ها نسبت به تیمار شاهد افزایش یافت ولی تفاوت در حد معنی‌داری نسبت به شاهد نبود. اما زمانی که این ماده در ترکیب با مواد دیگر به کار گرفته شد طول عمر گل‌ها نسبت به تیمار شاهد افزایش یافت و این تفاوت در حد معنی‌داری نسبت به تیمار شاهد بود. هیدروکسی کوئینولین سولفات در جلوگیری از فعالیت باکتری‌ها، قارچ‌ها و مخمرها اثر قوی داشته و تأثیر آن خصوصاً در جلوگیری از مسدود نمودن آوندها توسط باکتری‌ها می‌باشد. علاوه بر این در تعادل آبی و کاهش pH محلول که خود یک عامل مهم در جلوگیری از رشد میکروارگانیسم‌ها می‌باشد تأثیر بسزایی دارد (۲ و ۱۳). بنابراین استفاده از هیدروکسی کوئینولین در محلول‌های ننگه داری گل‌های بریدنی سبب شد که گل‌های بریدنی لیلیوم مدت بیشتری آب جذب کنند و در نتیجه پلاسیده شدن گلبرگ‌ها به تأخیر بیافتند و طول عمر گل‌های لیلیوم افزایش یابد. این نتیجه با بررسی‌های سانگ و همکاران مطابقت دارد (۱۸).

آوردیم با نتایج سانگ و همکاران مطابقت دارد (۱۷).

برگ‌ها به تأخیر انداخت.

۳- در تیمارهایی که ۸- هیدروکسی کوئینولین سولفات به کار

برده شد، افزایش در جذب آب مشاهده شد اما این ماده

باعث زرد شدن زود هنگام برگ‌ها گردید.

۴- تیمار کیتین + اسید جیبرلیک، کیتین + ساکاروز و اسید

جیبرلیک + ساکاروز بهترین تیمارها در افزایش طول عمر

گل‌های بریدنی لیلیوم بودند.

نتیجه گیری

۱- نتایج نشان داد، دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نسبت به دمای ۲۲

درجه سانتی‌گراد بیشترین تأثیر را در افزایش طول عمر و

حفظ خصوصیات کمی و کیفی گل بریدنی لیلیوم دارد.

۲-۲- اسید جیبرلیک تجزیه و از بین رفتن کلروفیل رادر

منابع مورد استفاده

۱. اکرامی، ت. ۱۳۵۹. گیاهان پیاز زینتی. مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران.
۲. سبحانی، م. ا. ۱۳۷۹. بررسی تیمارهای مختلف شیمیایی جهت افزایش طول عمر گل بریدنی داوودی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم باغبانی، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان.
۳. سلاح‌ورزی، ی. و. ع. تهرانی‌فر. ۱۳۸۴. بررسی اثر محیط‌های کشت مختلف روی برخی از خصوصیات لیلیوم هیبریدهای *Oriental* و *Asiatic* تحت شرایط کشت بدون خاک. چهارمین کنگره علوم باغبانی ایران، دانشگاه فردوسی مشهد.
4. Del Rio, M., A. Del Rio, P. Navarro and M. Mateos. 1989. Effect of pretreatment and storage conditions on cut rose flowers. *Acta. Hort.* 246: 319- 326.
5. Doel, J. M. and F. H. Wilkins. 1999. *Floriculture Principles and Species*. Prentice Hall Pub., Prentice Hall Pub., New Jersey, USA.
6. Doel, J. M., F. Harold and P. Wilkins. 1999. *Floriculture Principles and Species*.
7. Emongor, V. and S. O. Tshwenyane. 2004. Effect of Accel on the postharvest vase life of Easter Lily. *Tanzania Agric. Sci.* 3:170- 174.
8. Funnell, K. A. and R. D. Heins. 1998. Plant growth regulators reduce post production leaf chlorosis of potted *Asiflorum lilies*. *HortScience* 1036-1037.
9. Halevy, A. H., S. Torr and H. Fredman. 2000. Calcium in regulation of postharvest life of flowers. *Acta. Hort.* 543: 218- 219.
10. Halevy, A. H. and S. Mayak. 1981. Senescence and postharvest physiology of cutflowers. Part2. *Hort. Rev.* 3: 59 - 143
11. Ichimura, K., K. Kojima and R. Goto. 1999. Effect of temperature , 8- hydroxyl quinoline sulphate and sucrose on the vase life of cut rose flowers. *Postharvest Biol. Technol.* 15: 33-40.
12. Kuiper, D., S. Ribot, H. S. Van Reenen and N. Marissen. 1995. The effect of sucrose on the flower bud ripening of 'Madolon' cut roses. *Sci. Hort.* 60:325- 336.
13. Lee, A. and J. Sun. 1996. Effect of harvest stage, pre and postharvest treatment on longevity of cut liliium flowers. *Acta. Hort.* 414: 277-285.
14. Liao, L. J., Y. U. Hanlin, K. L. Huang, W. S. Chen and Y. M. Cheng. 2000. Postharvest life of cut rose flowers as affected by silver thiosulfate and sucrose. *Bull. Acad. Sin.* 41: 299- 303.
15. Liao, L. J, Y. U. H. Lin, K. L. G. Huang and W. S. Chen. 2001. Vase life of *Eustoma grandiflorum* is affected by aluminum sulfate. *Bot. Bull. Acad. Sin.* 42:35- 81.
16. Rao, J., M. J. Tsujita and D. M. Murr. 1986. Effects of paclobutrazol and a rest on growth, flowering, leaf carbohydrate and leaf senescence in Nelli White Ester lily (*Lilium longiflorum* thumb). *Sci. Hort.* 30: 135-141.
17. Song, C., C. Bang, S. Chung, Y. Kim, J. Lee and D. Lee. 1996. Effects of postharvest pretreatments and preservative solutions on vase life and flower quality of Asiatic hybrid lily. *Acta. Hort.* 414: 277- 280.
18. Song, C.Y., D. G. Shin, I. S. Woo and J. S. Lee. 1992. Studies on the vase life extension of cut gladiolus. *J. Kor. Soc. Hort. Sci.* 33: 95- 101.
19. Song, L. L. and Y. H. Peng. 2004. Effect of cold storage on sensitivity of cut lily to ethylene. *Sci. Hort.* 79: 723- 728.
20. Zencirkiran, M. 2002. Cold storage of *Freesia refracta cordula*. *Sci. Hort.* 30: 171- 174.